

χρέος του ό ἀνεξάρτητος τύπος, ἀμειλίκτως καταστιγματίζων ὅχι πλέον τὸν ἐν χερσὶ τῆς γαλλικῆς δικαιοσύνης κακούργον, ἀλλὰ τοὺς ὑποθαλψυντας διὰ τῆς ὄνοχῆς των τὴν αἰσχρότητα αὐτοῦ.

Ο ΗΡΩΣ

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ κούνημα θὰ κάρη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ κόσμο θὰ τρελλάρη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς βάλῃ φόκο.
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ μᾶς φοράρει στόκο,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ ζέω θὰ τὸ φέκη,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς τὸ βροτήξῃ.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τῶχει σφίξει τρέλλα,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τῶχει πιάσει λέσσα,
πέντε κάποτε κρατεῖ, πότε μαραθέλα,
καὶ ὅτη μέση τῆς φωτειᾶς τρέχει ὀλοτσα.
Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς βγάλῃ φέσταις
μὲς ὅτα χάλα μας αὐτά, μὲς ὅτης πρώταις ζέσταις.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τὸ σχοινὶ τεττόνει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ τὴν φωτειὰ φουντόνει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ καὶ τρελλοῦσα σαστίζει,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ δὲ τη φθάσῃ λέσι.
Ἐτα ράπτη δυστυχῆ μάρτυρα βαπτίζει,
καὶ ὅτερος κόσμος προσπαθεῖ τὰ φαρῇ πᾶς κλαίει.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ ποῦχει ἀποφόρρα
ἐπαράστασι ἵπτει θέλει τρελλοθόρρα,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θὰ μᾶς ἀρμπτώσῃ,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θέλει τὰ σκοτώσῃ,
τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ θέλει καὶ ἄλλο πτεῦμα
καὶ ἄλλα ὅτε διηρὶ καὶ χαλκᾶ ὅτε σέμα.

Τοῦ Λεβίδη τὸ παιδὶ εἶτε ὅτι κάρει,
τοῦτο δέκα καὶ τιμὴ γὰρ τὸν Δεληγάρρη,
τοῦτο κάποτε κίνεται δέο τὸν τὸ κόμμα,
τοῦτο εἶτε ἡ ζωὴ καὶ τὸ μόρος σεόμα,
καὶ ἄρ τοῦ λείψη καὶ αὐτό, πᾶν τὰ ξεφωτήματα,
πάσι καὶ ὁ θεωρῆς, πᾶν καὶ τὰ κοντήματα.

Η ΚΛΟΠΗ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

(παντομίμα σκηνο - τεντ.)

ΣΚΗΝΗ Α'

Φαίνεται ἡ δεξιὰ πλευρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου φωτιζομένη ἔξαισίως ὑπὸ τῆς πλησιφαῖς σελήνης. Είναι ἡ τρίτη ὥρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅταν ἀνοίγεται ἐν ἐκ τῶν παραθύρων καὶ ἔξερχεται πηδῶν εἰς τὸ ἀνδρον ἀνθρωπός τις φέρων σακκίδιον πλήρες νομισμάτων ἀρχαίων καὶ νέων. Ἐκ τοῦ ἀνδροῦ κατέρχεται ως ἡλεκτρισμός διὰ . . . τοῦ κεραυνογάγωγοῦ καὶ ἀφίνει ἕχη τῆς διαβάσεως του ὄλιγα νομίσματα καὶ πολλὰς ἀμφιβολίας.

ΣΚΗΝΗ Β'

Τὴν πρώτην ἀνακαλυφθείσης τῆς κλοπῆς τῶν νομισμάτων δέλος ὁ κόσμος είναι ἀνάστατος. Πάντες οἱ συναθροί-

σθέντες ἐλεύθεροι πολιτοῦ: "Ἐλληνες ἐκφέρουσι τὴν γνώμην τῶν" ἡ μόνη ἡτος δὲν εἶχε γνώμην ἡτο ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἡτος μετὰ τῆς Ἀστυνομίας, ως ἡτο ἐπόμενον, τὸ ἔμαθε τελευταῖς. "Ο κ. Ποστολάκας λιποθυμεῖ.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Τὸν θόρυβον καὶ τὴν προτέραν ζωὴν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς κλοπῆς διαδέχεται νεκρικὴ σιγὴ ἐπὶ τέσσαρας ὀλοκλήρους μῆνας. "Ο ἐκ Κεφαλληνίας βουλευτὴς κ. Τυπάλδος ἐπερωτᾷ διὰ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἀντιπολίτευσις σιωπῶσι. Δευτέρα λιποθυμία τοῦ κ. Ποστολάκα.

ΣΚΗΝΗ Δ'

Μετὰ τέσσαρας μῆνας δημοσιεύεται, ὅτι ἡ κλοπὴ τοῦ Μουσείου δὲν ἡτο μικρὰ διὸν τὴν Β.Ι.επερ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, καὶ ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ εἰδήσει ἐπανέρχεται πάλιν τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Τὰ βλέμματα τῆς ἀνακρίσεως στρέφονται εἰς ἐν μόνον σημείον, ως τὰ τῶν ἴππων εἰς τὸ μαγγανοπήραδον. "Ο κ. Ποστολάκας προφύλακίζεται καὶ . . . λιποθυμεῖ ἐκ τρίτου.

ΣΚΗΝΗ Ε'

Μικρὰ πρώτην δημοσιεύεται τηλεγράφημα ἐκ Πλατείων, ὅτι συνελήφθη αὐτόθι Ραφτόπουλός τις, ὁ ὅποιος ἐκλεψε τὸ περὶ τὴν ὁδὸν Λουδούκιαν σαστημα τοῦ Feuardent, καὶ ὁ ὅποιος κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐλήστευε καὶ τὸ ημέτερον Μουσεῖον. Ἀμέσως δέλος δύμνουσιν ὅτι ἐγνώριζον τὸν κλέπτην. Οἱ ἀσθενεῖς τοῦ Ὀφθαλμιατρείου ισχυρίζονται, ὅτι τὸν εἶδον μὲ τὰ μάτια τους περιφερόμενον ἔξιθεν τοῦ Πανεπιστημίου, εἰς κωφάλαλος βεβαιοῦ, ὅτι τὸν ἕκουσε πηδῶντα καὶ ὅτι τοῦ ἐφώναξε μάλιστα καὶ ἔτερος παράλυτος περισσότερον ἀπὸ τὸν τοῦ Εὐκγελίου, δρκίζεται ὅτι τὸν κατεδίωξεν, ἀλλὰ δὲν τὸν συνέλαβεν. "Ο κ. Πρωθυπουργὸς συγχαίρει πάντας τούτους.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

Δέν ἐγένετο πρὸ δεκαετίας κλοπὴ, ἡτος νὰ μὴ ἀπεδόθη εἰς τὸν Ραφτόπουλον. "Ολοι οι Ἐλληνες ὁμολογοῦσιν, ὅτι ἐκλαπησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὅλοι δηλώνουσιν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχουσι μετὰ τοῦ ἀχρείου αὐτοῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς. Πολλοὶ ἀποδίδουσι καὶ τὴν κλοπὴν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου εἰς τὸν πεντετέτη τότε Ραφτόπουλον.

ΣΚΗΝΗ Ζ'

(πιθανὸν νὰ συμβῇ)

"Ἐκ τῶν ἀνακρίσεων ἐν Γαλλίᾳ δὲν ἀποδεικνύεται ἡ κλοπὴ τοῦ Νομισματικοῦ ἡμῶν Μουσείου ὑπὸ τοῦ Ραφτόπουλου. "Ολοι φαίνονται πάλιν βέβαιοις ὅτι ἡ κλοπὴ δὲν ἔδει τὸν κατεδίωξεν νὰ γίνη ὑπὸ τοῦ Ραφτόπουλου. "Ο κ. Πρωθυπουργὸς ἀνακαλεῖ τὰ συγχρητήριά του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς διακοπέσας λιποθυμίας του ὁ κ. Ποστολάκας.

ΣΚΗΝΗ Β'

(Θὰ συμβῇ ἀρεβάτως)

Οὐδεὶς συλλογίζεται τὴν κλοπὴν, διότι ἀλλα ζητήματα ἀπασχολοῦσι τὸν τόπον. Τὸ ἔγκλημα παραγγράφεται καὶ . . . ἀποθεοῦται ἡ Δικαιοσύνη τῆς πατρίδος μας, ἡτοις ἀπὸ τῶν παλαιωτάτων χρόνων ὄρθως ἀπεικονίζεται τυφλή.